MIELIPIDE

Velattoman parsinavetan isäntä nauttii todellisesta vapaudesta. Mutta mistä nauttii miljoonavelalla rakennetun pihattonavetan isäntä? **PARSINAVETAN EMÄNTÄ TEKSTIVIESTIPALSTALLA**

LUKIJALTA

Yrittäjyyden kannustimet hukassa

Kaikki näyttävät olevan yksimielisiä, että yrittäjyyteen tarvitaan lisää kannustimia. Mitä sitten on tehty?

Esimerkiksi verotus. Yritysverotus on kokonaisuus: yrityksen verotus ja yrittäjän verotus.

Yhteisöveroa alennettiin ja samalla osinkoveroa ja pääomaveroa korotettiin. Muutos markkinoitiin yritysverotuksen kevennyksenä.

Tästä hyötyivät ulkomaisessa omistuksessa olevat yritykset. Muutos oli jokseenkin neutraali varakkaille yhtiöille, jotka jakavat osakkeenomistajalle noin 150 000 euron osingon, ja se verotetaan pääomatulona.

Muutoksessa häviävät todella suuria osinkoja saavat. Suhteellisesti eniten häviävät mikroyritykset, joiden tulos on vaatimaton ja joiden omistajat tarvitsevat pääosan tuloksesta elantoonsa.

Häviäjiä on vähintään 95 prosenttia kaikista osakeyhtiöyrittäjistä.

Muutoksella on myös kauaskantoisia vaikutuksia. Yhtiön koko oma pääoma, josta se on jo maksanut korkeamman verokannan veron, tuli uudelleen osinkoveron piiriin. Tämä oli huomattava veronkiristys, jonka kannustinvaikutus oli ilman muuta negatiivinen.

Pääomaveroa nostettiin, ja eräiden puolueiden toimesta sitä luvataan nostaa edelleen.

Veromuutos kiristi kaikkien yrittäjien verotusta. Suhteellisesti eniten se kiristi pienintä tulosta tekevien henkilöyhtiöyrittäjien verorasitusta.

Pääomatulon veroaste pienimmistä tuloissa on merkittävästi ankarampi kuin ansiotulon veroaste. Pienestäkin yritystulosta osa menee aina pääomatulona verotettavaksi. Pienintä yritystuloa saavat maksavatkin merkittävästi suuremman veron kuin vastaavasta palkkatulosta maksetaan.

Tätä markkinoitiin oikeudenmukaisuus-näkökulmalla. Oikeudenmukaisuus ei tosin koskenut yrittäjää. Kannustinvaikutus oli kielteinen.

Sijoitetun vapaan oman pääoman (SVOP) sijoitusta on käytetty pelastusrahoituskeinona estämään konkurssia ja turvaamaan työpaikat. Nyt kyseisen rahastosijoituksen verotus siirtyy vuoden 2016 alusta luovutusvoiton veromenettelystä verotettavaksi osinkoveron mukaan.

Tämä tarkoittaa, että rahoituksen antanut yrittäjä joutuu maksamaan lähes 50 prosentin veron, kun hänen omaa rahaansa palautetaan hänelle takaisin. Se ei ole enää verotusta, se on ryöstö.

> Jotenkin tuntuu siltä, että päättäjät eivät oikein ymmärrä, miten säädökset vaikuttavat yritystoimintaan.

Se myös romuttaa osakeyhtiölakiin tehdyn hienon rahoitusinstrumentin. Kyseessä on erittäin vahingollinen muutos, jonka kannustavuus on negatiivinen.

Mitä on luvassa?

Yritysten näkökulmasta vaikuttavia kannustimia löytyisi muun muassa verotuksen, työn kustannusten ja työmarkkinoiden toimivuuden, sääntelyn keventämisen, rahoituksen sekä yrittäjäriskien kohtuullistamisen alueilta.

Mitään konkreettista, jolla olisi jotain vaikutusta, ei vielä ole esitetty. Sen sijaa lähes kaikki tehdyt toimenpiteen ovat olleet kannustavuutta vähentäviä.

Jotenkin tuntuu siltä, että päättäjät eivät oikein ymmärrä, miten säädökset vaikuttavat yritysten toimintaan. Kuuntelevatko he ehkä vääriä asiantuntijoita?

Yrittäjillä on nyt henkinen lukko, joka estää investoinnit ja työpaikkojen syntymisen. Toivottavasti löytyy nopeasti hyviä lääkkeitä.

Juhani Viitala
HTM-tilintarkastaja
Kauhava

Eläimen ja ihmisen suojelussa epäsuhta

Luonnonsuojelulakien tehosta ja tehottomuudesta saamme lukea melkein päivittäin. Viime viikolla Ilkassa kerrottiin muuttolintuhavainnosta Kangas-Annalan tietyömaalla.

Lintuhavainto sai elykeskuksen suosittelemaan työmaan keskeyttämistä. Tällaiset keskeytykset ovat aiheuttaneet hankkeelle sadantuhannen euron kustannukset.

Lakia tulisi muuttaa, ettei sitä voisi käyttää kiusantekoon eikä viivytystaisteluun.

Seurattuani valtatie 19 vieressä muuttolintuja, joutsenia, kiuruja ja töyhtöhyyppiä en ole huomannut niiden häiriintyvän runsaasta liikenteestä.

Entäs sitten Närpiön linnunmunakokoelman oikeudenkäynti? Syyttäjä vaati 600 000 euroa korvausta linnunmunien ryöstöstä. Tuomio oli 250 000 euroa.

Linnut voivat sentään munia useamman munan ja tehdä uuden pesän, jos vaikka supikoira syö munat.

Esimerkki ihmisen suojelusta: Kun isä ja tytär pitivät nuorta naista neljä vuotta vankinaan ja seksiorjuudessa, heidät tuomittiin ihmisryöstöstä.

He saivat lyhyemmän tuomion kuin neljä vuotta ja joutuvat maksamaan uhrille kärsimyskorvausta vain 15 000 euroa.

Tuomioissa on todella suuri epäsuhde.

Arto Ketola
Jalasjärvi

MARKKU VUORIKARI

Kirjoittajan mielestä tietyömaan keskeyttäminen lintujen takia on käsittämätöntä.

Maanhankinnan rajoittamiselle olisi hyvät perusteet

Maaseudun Tulevaisuudessa oli (MT 2.3.) muistokirjoitus edesmenneen agronomi Matti Kareksen toiminnasta ja toiminnan tuloksista pitkän työrupeaman varrelta. Kirjoituksen loppuosassa mainittiin Kareksen olleen jäsenenä maanhankinnan rajoittamistoimikunnassa sekä metsäverotoimikunnassa vuosina 1976–1978.

Tiedossani ei ole, miksi edellä oleva maanhankinnan rajoittamistoimikunta oli olemassa.

Kirjoituksen mukaan metsäverotoimikunnan työn pohjalta metsien pinta-alaverotus muuttui myyntiveroksi.

Pinta-alaverotuksessa oli huomioitu erittäin tarkasti kunkin metsäalan puuntuottokyky, jota hyvin suoritetut hoitotoimenpiteet kannustivat.

Metsää verottivat ne kunnat, joissa metsiköt sijaitsivat.

Tämä antoi kasvatuskunnille melko tasaiset verotulot vuodesta toiseen.

Nykyinen puunmyynnistä saatava rahamäärä tuloutetaan sille kunnalle – tai kaupungille – joka on metsänomistajan asuinpaikka.

Tällä systeemillä omistajuuden siirryttyä lisääntyvästi pois maaseudulta yli puolet metsän veroista menee pois kasvupaikoiltaan.

Maanhankinnan rajoittamistoimikunnalle olisi nykyisin kovasti käyttöä venäläisomistukseen menevän maanomistuksen estämisessä. Vanha sanonta ”parempi vara kuin vahinko” saattaa olla paikallaan.

Lienee syytä muistaa, että 75 vuotta aiemmin yli 10 prosenttia Suomen pinta-alasta siirtyi ilmaiseksi naapurin käyttöön.

Erkki Paakkunainen
Saarijärvi

Ylen huumori on kökköä

Lehdessänne ihmeteltiin Yle-kaunan ilmaantumista. Jos ei aivan kaunaa, niin syvää suuttumusta on ilmennyt tavallisten kansalaisten parissa, ei niinkään yksittäisen median vaan ohjelmien laadun vuoksi.

Yle on alkanut kilpailla ”törkyviihteen” tuotannossa yksityisten kanavien kanssa.

Tavallinen kansalainen ei hyväksy, että hänen pitää osallistua sellaisen ohjelman tuotantoon, johon hän ei halua koskea edes pitkällä kepillä.

Pakkovero kiskotaan kaikilta, jopa vuoteeseen sidotuilta sairailta ja vanhuksilta, jotka eivät pysty käyttämään juuri muitakaan Ylen palveluja.

Törkyviihde loistaa varsinkin joissain uudemmissa elokuvissa, joita voi sanoa suorastaan tunkion tonkimiseksi.

Huumoria niissä on kai tavoiteltu, mutta siitä on tullut enintään kökköä huumoria, joka osoittaa, ettei tekijöilläkään kaikki ole ollut kohdallaan. Tuloksena on ollut särkemistä, meluamista, alatyylin huutamista, väkivaltaa ja sänkyhommia.

Hyvät päättäjät ja ohjelmantekijät: uskokaa, että tällainen raaistava viihde saa jäljittelijöitä ainakin juurettomasta nuorisosta.

Kun elokuvan rahoittajayhtiönä mainitaan Ylen TV2 ja tukijana muun muassa Elokuvasäätiö suurella summalla, niin kyllä täytyy ihmetellä.

Kun Ylellä on henkilökuntaa noin 3 500, joista arviolta kolmannes on johtajia, niin luulisi olevan ohjelmien kontrolliakin. Nyt ei näytä siltä.

Kun valittaminen johtajille tai hallinnon edustajille eikä yleisönosastolla kirjoittaminen auta, on poliitikkojen puututtava asioihin. Rahoitus entiselleen, että kansalaiset voivat päättää edes siitä, mitä he haluavat itselleen syötettävän.

Yksi porukka näyttää vaativan Yle-veron alentamista. Ehkä siitä voi aloittaa.

Taisto J. Seppänen
Lohja

Maatalous tarvitsee investointeja

EU:n pakotepolitiikasta ja markkinamuutoksista johtuen maitotilojen liikevaihdot sukeltavat.

Tilanne on vakava uhka koko elintarvikeketjun tulevaisuudelle. Myös lihaa ja viljaa tuottavat tilat ansaitsisivat vastauksia siihen, miksi ne on jätetty yksin syvenevään kustannuskriisiinsä.

Akuutissa tilanteessa monet maatilat ovat alentaneet veroennakkoja ja sopineet pankkien kanssa lainajärjestelyistä.

Toimenpiteet ovat maatalouselinkeinon säilymiseksi välttämättömiä, mutta pitkällä aikavälillä ennen muuta lainajärjestelyt vähentävät mahdollisuuksia investointeihin.

Nykyinen maatalouden kustannustilanne on jo jäädyttänyt investointihaluja. Erityisesti huolestuttaa, että tulojen aleneminen vaikuttaa poikkeuksellisen kipeästi joko vastikään investoineihin tai sukupolvenvaihdoksen tehneisiin.

Investointien merkitys maataloudessa on yhtä suuri kuin missä tahansa yritystoiminnassa.

Jos investointeja ei tehdä, kilpailukyky kansainvälisillä markkinoilla jää jälkeen.

Pohjois-Savossa ja -Karjalassa on kansainvälisesti arvostettua maitotuotteiden jalostusta. Meillä maidon tuottajahinta on laskenut noin 11 senttiä litralta.

35–40 lehmän tilalla tuottajahinnan putoamisen vuoksi vuoden 2015 liikevaihdosta häviää noin 35 000–40 000 euroa. Tukimaksatuksien siirtyminen vuodelle 2016 sekä tukitasojen aleneminen eläinten hyvinvointituessa ja ympäristötuessa tiputtaa liikevaihtoa vielä lisää.

Nyt on tärkeää saada seuraavaan hallitukseen suomalaisesta ruuasta aidosti välittäviä toimijoita.

Elsi Katainen
kansanedustaja ja -ehdokas (kesk.)
maatalousyrittäjä
Pielavesi

Tuottajat ja kuluttajat samassa veneessä

Kiitos Tuomo Huotarille erinomaisesta kirjoituksesta koskien maatalous-tukien järkevää kohdentamista (MT Lukijalta 23.3.).

SDP:n maatalouspoliittinen linja lähtee samasta ajatuksesta: tuet täytyy kohdentaa tiloille, jotka tuottavat tulosta sekä investoivat tilaan ja sen jatkuvuuteen.

EU:n maatalousuudistuksessa yksi keskeinen lähtökohta oli byrokratian vähentäminen. Valitettavasti sen suhteen uudistus jäi puolitiehen.

Nyt on kyettävä kansallisesti purkamaan paisunutta byrokratiaa, joka muun muassa heikentää nuorten halukkuutta ryhtyä alalle.

Kuten Huotarikin mainitsi, tukia menee myös tiloille, joiden tuotto on heikko tai olematon.

Kovissa kannattavuuspaineissa sinnittelevät tuottajat kykenevät ihailtavalla tavalla panostamaan myös vapaaehtoisiin tekoihin laadun parantamiseksi. He uudistavat tuotantotapojaan aktiivisesti parantaakseen kannattavuutta.

Suomalaiset kuluttajat ovat oppineet laatutietoisiksi. He tietävät mitä haluavat, osaavat vaatia sitä ja ovat myös valmiit maksamaan siitä.

Kotimaista tuotantoa täytyy tukea, ja tärkeät päätökset syntyvät kaupan tiskillä.

Ruokaketjun vastakkaisista päistä löytyvät toistensa parhaat ystävät: tuottaja ja kuluttaja. Ketjun rahanjakoa dominoiva väliporras yrittää usuttaa heitä vastakkainasetteluun. Tähän miinaan ei kannata mennä.

Suomi nousee vain viennillä, ja puhdas, terveellinen ja turvallinen ruoka voisi olla voimakkaammin kasvava vientiala.

Kaikki lähtee kuitenkin siitä, että maatalous kannattaa ja jokainen tukieuro tuottaa mahdollisimman hyvin.

Katja Taimela
kansanedustaja ja -ehdokas (sd.)
Salo

Kirjoita napakasti

■ Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu on yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.

■ Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.

■ Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

■ Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.

Toimitus

Tuottaja työllistää

Missä vaiheessa meijeristä on tullut maidontuottajan työllistäjä? Eikö 110 tuottajaa työllistä jokainen oman meijeristin Kuusamossa! **Ex KOM**

Parressa etunsa

Arallakin lehmällä hyvä olla parsinavetassa. Saa syödä ja juoda milloin haluaa eikä kukaan kiusaa. **Mahtavaa**

Velattoman parsinavetan isäntä nauttii todellisesta vapaudesta. Mutta mistä nauttii miljoonavelalla rakennetun pihattonavetan isäntä? **Parsinavetan emäntä**

Pihattoko paras? Vaikka tilallamme on pihatto, käy karja vähintään 5 kuukautta kesässä laitumella. Eipä taida isojen nykypihatoiden lehmät aurinkoa nähdä. **Ei nimimerkkiä**

Hyvää työtä

Suuri kiitos eläinlääkäreille Meelikselle ja Sampolle. Teidän kanssanne on mukava toimia, eikä teillä ole koskaan kiire. **Emäntä ja ammut**

Sadonkorjuuvelvoite

Ep:n luomukoijarit innoissaan, kun ei tarvitse niittää edes niitä viittä kauran tappia hehtaaria kohden. **Ei nimimerkkiä**

Tuet

Milloin niitä maksetaan? Tili tyhjä ja lapset huutaa ruokaa. **Apua**

Puolukat Ruotsiin

Suomesta viedään puolukkaa Ruotsiin (MT 27.3) ja sieltä tuodaan meille kiinalaisista puolukoista tehtyä sosetta. **MK**

Raadot hyödyksi

Hevosen varsasta pitäisi kerätä 150 euron maksu. Sen saisi takaisin, kun laittaa hevosen teuraaksi. Raadot pois metsästä hyötykäyttöön. **Ei nimimerkkiä**

Investoi harkiten

Aloittavat maataloustuottajat miettikää mitä investoitte – älkää ajautuko ahneudessa ahdinkoon. **Lobbarit ei välitä väsyneistä**

TTIP

Tuodaan uusi eläinsuojelulaki Amerikasta. Hyödyt irti vapaakaupasta. **Ei nimimerkkiä**

Asiat oikein

Suomen kylätoiminta ry ei ole valinnut Mutalahtea vuoden kyläksi 1990, kun se perustettiin vasta 1997. Tarkkuutta uutisointiin. **Kyläaktivisti**

Mavi

Voihan lisäajan tukihakuun uutisoida noinkin, vaikka todellinen syy taitaa olla se, että ohjelma ei taas toimi kunnolla. **Ei nimimerkkiä**

Opintotuki petti

Ei valtio pitänytkään huolta omistaan, sanoi tyttäreni, kun opiskelee viimeisiä opintojaan yliopistossa ja opintotuki loppui. **Ei nimimerkkiä**

Elämän opetus

Talonpojan pitää olla nöyrä, eikä pullikoida ympäristökorvauksista ynnä muista armopaloista. **Ei nimimerkkiä**

Yritystoiminnasta

Uuden hallituksen pitää ensitöikseen alentaa uusien yrittäjien yhteisöveroa 4–5 prosentilla, jotta nuoret ja ulkolaiset perustaisivat yrityksiä Suomeen. **Ei nimimerkkiä**

VIERASKOLUMNI

Kotimaasta vai ulkomailta?

Kuten hyvin tiedetään, Suomen ruokakaupassa on viisi toimijaa, joiden toimialueena on koko maa. Myynniltään suurimpia ovat suomalaiset S-ryhmä ja Kesko, saksalainen Lidl ja ruotsalainen Lähikauppa.

Vuonna 2013 markkinaosuudet menivät siten, että osuuskaupat olivat markkinajohtaja 45,7 prosentin osuudella, K-kauppiaat ja Kesko toisena 34 prosentilla, sitten saksalainen Lidl 8,1 prosentilla ja neljäntenä Suomen lähikauppa. Luvut ovat markkinatutkimuslaitos AC Nielseniltä.

Lidlin nousu oli hurja. Myynti kasvoi edellisvuodesta neljänneksellä. Todennäköisesti tahti on ollut samanlaista viime vuonnakin. Suomalaiset ovat oppineet keskieurooppalaisiin tuontituotteisiin.

Suomen kauppaa on moitittu keskittyneeksi, sillä kaksi suurinta toimijaa hallitsevat 80 prosenttia markkinoista. Osuuskauppojen ja Keskon menestys perustuu kaupan rakenteen muutokseen 1990-luvulla. Työväenliikkeen hallitsema E-liike ja yksityiskauppiaiden Tuko eivät pystyneet uudistumaan ja katosivat kaupan kilpailun seurauksena historian romukoppaan.

Keskittymistä on pidetty lainsäätäjän toimesta yhteiskuntaa vahingoittavana. Kilpailulainsäädäntö rajoittaa yli 30 prosentin markkinaosuuden ylittäneitä kauppoja rakentamasta uusia marketteja.

66 miljardin euron liikevaihdolla touhuava Lidl saa käytännössä Suomessa jokaisen tontin, jonka se haluaa uuden myymälänsä rakennuspaikaksi.

Moni kauppakeskus on lähtenyt rakentumaan juuri suurimpien kotimaisten kauppaketjujen toimesta, usein pitkienkin kaavahankkeiden kautta. Nyt ulkomaiselle toimijalle annetaan tontteja kultalusikalla.

Valtio ei ohjaa pelkästään kauppapaikkojen rakentamista. Suomi-konsernin yksi toimiala on viinan myynti. Alkoholimyymälän sijainnilla on katsottu olevan kaupallista hyötyä myös lähialueen ruokakaupoille.

Nyt Alko on ryhtynyt siirtämään myymälöitään pienten market-ketjujen ja Lidlin myymälöiden yhteyteen. Menettäjinä ovat S- ja K-kaupat.

Viinakauppojen sijoituspolitiikka on käsittämätöntä. Alkoholilainsäädäntöä onkin muutettava siten, että vahvat oluet ja viinit tulevat marketkauppaan tai viinakauppa sijoitetaan tasapuolisesti jokaisen sitä halajavan marketin tuulikaappiin. Tämä on aitoa tasapuolisuutta niin kauppaa kuin kuluttajia kohtaan.

Moni kaipailee tänne lisää eurooppalaisia kauppaketjuja. Suomalaiset kaupat pärjäävät suurissa kaupungeissa hypermarketeilla ulkolaisia kilpailijoita vastaan, mutta kotimaiselle palvelurakenteelle kaupan kova kilpailu on pitkässä juoksussa myrkkyä.

Sekä osuuskaupat että Kesko ylläpitävät hyvin merkittävää maaseudun kauppaverkostoa. Jos paljon puhutut kaupan kovat katteet painetaan alas, ovat maaseudun Salet ja K-extrat tiensä päässä.

Ulkomainen kauppa ei myöskään ole kovin suomalainen kauppavalikoimissaan. Tähän kiinnitti huomiota Keskon uusi pääjohtaja Mikko Helander Keskisuomalaisen haastattelussa (26.3.).

Arvioidaan, että saksalaisen Lidlin kotimaisuusaste on noin 20 prosenttia, kun kotimaisilla kauppaketjuilla suomalaisen ruuan osuus on 80 prosenttia. Jos tähän markkinaan tulisi vaikkapa Aldi ja Carrefour, olisi turha kuvitella, että suomalaisen ruuan osuus kasvaisi kotimarkkinoilla.

TIMO KÄSSI
on talonpoika Uuraisilta.

timok@elisanet.fi

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

14 996
TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Tuoretta leipää vanhasta taikinasta

Fazerin konsernijohtaja **Christoph Vitzthum** totesi MT:n haastattelussa, että leipomossa aamulla leivottu leipä mielletään vähemmän tuoreeksi kuin iltapäivällä kaupassa pakastetaikinasta paistettu.

Facebookissa leipävalistusta jaettiin innolla.

Maija Kontio vahvisti omaan kokemukseensa perustuen, että paistopisteiden leipä tehdään pakastetaikinasta.

”Itsekin paistopisteessä työskennelleenä – siellä ne tosiaan on pakastettuina kaikki leivottavat, illalla otetaan sulamaan ja aamulla paistetaan. Vanhimmat aina paistetaan ensin. Ovat siis ns. valmiita, tarvitsee vain sulattaa ja paistaa.”

Hannu Huttunen kehotti kuluttajia vaikuttamaan kaupan toimintatapoihin.

”Voihan pieksut. Sitä saa, mitä tilaa. Vaatikaa tuoretta kotimaista leipää ja ostakaa sitä. Kauppa tekee aivan kuin ostajat haluaa, meistähän tämä on kiinni.”

Timo Rossi epäili Fazerin motiiveja.

”Haluaisivat ilmeisesti edelleen vaan rahtailla pitkin valtakuntaa & myydä massoittain sitä vakuumipakattua ’leipäänsä’.”

Jari Lantta huomautti, että rasva härskiintyy pitkään varastoitaessa.

”Meille on opetettu, ettei rasvaisia ruokia pidä säilyttää pakastimessa pitkiä aikoja. Monessa paistopisteen tuotteessa on kuitenkin melko rasvaisia ainesosia (siemenet, kaura, margariinit, öljyt). Todennäköisesti nämä merkittävästi härskiintyvät pakastuskauden aikana, mutta ongelma ”poistuu” paistopisteessä kuumennuksen aikana, vanhasta tulee nuori. Valitettavasti se ei kuitenkaan oikeasti tee nuoreksi, mutta sitä suu ei maista.”

”Eikö Fazer tuo ulkomailta taikinaa?” kysyi **Johanna Niskanen**.

S-ryhmän ryhmäpäällikkö **Antti Oksa** kertoi Twitterissä S-ryhmän käytännöistä paistopisteillä. Oksan mukaan pakastetaikina muuttuu leiväksi muutaman viikon kuluessa.

”Moni paistopistetuote on kotimainen. Alkuperämaa on nähtävillä hyllynreunaetiketistä. S-ryhmän paistopistetuotteissa käyttämät taikinat on käytännössä leivottu muutamaa viikkoa ennen tuotteiden paistamista.”

Varmuusvarastojen purku hämmästyttää

Maanantaina ilmestynyt juttu viljan varmuusvarastojen purkamisesta aiheutti paljon hämmästelyä Facebookissa.

”Päätös on tietysti tehty jo vuosia sitten. Kannattaisi varmaan välillä katsoa ulos ikkunasta ja vaikka muuttaa 5-vuotissuunnitelmaa”, kommentoi **Janne Haataja**.

Jorma Jylänki muistutti, mitä varten varmuusvarastoja pidetään.

”Varmuusvarastot pitää säilyttää kriisiaikoja varten. Sähkönjakelu voi katketa ja pistää Suomen pimeäksi 15 minuutissa, jolloin on kaikki seis, mikäli ei varauduta kylmään ja nälkään; lähialue rajan takana on epävakaa ja koko maailman tilanne on ennalta arvaamaton.”

HENRIK SCHÄFER